

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นนักแสดงในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ บ้านที่เจียบสงบที่แสนหวานคือสถานที่อยู่อาศัยของลูกซึ่งเวลานี้ลูกต้องกลับไป
- คำถาม:** คำพูดใดที่ไม่สามารถออกจากปากของผู้ที่เข้าใจละครนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ?
- คำตอบ:** “คงจะดีกว่านี้ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น! สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น!” ผู้ที่เข้าใจละครนี้จะไม่พูดคำพูดเช่นนั้น ลูกๆ รู้ว่าละครเคลื่อนไปเรื่อยๆ เหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีอะไรที่จะต้องกังวล

โอมซานติ เมื่อพ่อให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก ลูกๆ ก็ได้รับคำแนะนำของตัวลูกเองด้วยเช่นกัน ลูกๆ อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาอันยาวนาน หากลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะมีคำแนะนำของพ่อที่ถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตามมันไม่เป็นเช่นนั้นในละคร แม้ว่าพวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือพระเจ้า พ่อและผู้สร้าง พวกเขาไม่รู้จักร่างท่าน มีสัญลักษณ์รูปไข่ขนาดใหญ่ของชีวาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้มีขนาดใหญ่เช่นนั้น เนื่องจากการไม่รู้จักร่างอย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาจึงลืมหัน พ่อคือผู้สร้างและดังนั้นท่านจะสร้างโลกใหม่อย่างแน่นอน ดังนั้น เราลูกๆ ควรได้รับมรดกของอาณาจักรของโลกใหม่ของเราอย่างแน่นอน ชื่อ “สวรรค์” มีชื่อเสียงในบาร์ดด้วยเช่นกัน แต่ผู้คนไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นไหม? เวลานี้ลูกเข้าใจว่าเราทั้งหมดมีสติปัญญาที่ตกต่ำ แม้ว่าสิ่งนี้กล่าวได้ว่าตามลำดับกันไปก็ตาม เมื่อมีการอธิบายว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างของผู้ใดในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา สิ่งนี้หมายถึงบุคคลหลักคนแรก ผู้ที่คืออันดับหนึ่ง ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกๆ ของท่าน ประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อได้อธิบายมาเป็นเวลานาน ในความเป็นจริงเป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีที่จะตระหนักจักรักร่างอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกมีศรัทธาก็ไม่ควรมีคำถามเกิดขึ้นเกี่ยวกับแง่มุมใดๆ พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกเคยบริสุทธิ์เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสงบมาจากพ่อที่ลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกได้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกอยู่ที่ไหน เช่นที่นักแสดงในละครนั้นพูดว่า พวกเขาอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นๆ พวกเขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและขึ้นมาสบนเวที เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ นี่คือการละคร เวลานี้ได้เข้ามาสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกคือผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ซึ่งลูกเรียกว่าบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน ทุกคนต้องการที่จะไปที่นั่นเพราะทุกดวงวิญญาณทั้งหมดไม่มีความสุข ดังนั้นพวกเขาจึงถาม: “เราจะสามารถกลับบ้านอีกครั้งได้อย่างไร?” พวกเขาเร่ร่อนไปทั่วเพราะพวกเขาไม่รู้ทางที่จะกลับบ้าน เวลานี้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากการเร่ร่อนไปทั่วแล้ว ลูกๆ เข้าใจอย่างแท้จริงว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน “นั่นดวงวิญญาณเป็นจุดที่สดแสนเล็ก” นี่ก็เป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติเช่นกัน จุดที่สดแสนเล็กมีบทบาทที่ใหญ่โตบนที่กอยู่ภายในพวกเขา ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เล่นบทบาทของท่านอย่างไร ท่านเป็นนักแสดงหลัก ท่านคือคารันการวันฮา เวลานี้ลูกๆ ที่แสนหวานเข้าใจว่าลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณไม่ได้เกิดใหม่จากที่ใดที่หนึ่งและเข้าไปสู่ร่างกาย ไม่เลย ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในบ้านที่แสนหวาน พวกเขามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ทุกคนมีบทบาทในการละเล่น นี่คือการละเล่น ดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และดวงดาวลาคืออะไร? ทั้งหมดคือแสงไฟภายใต้แสงไฟนั้นซึ่งมีการละเล่นของกลางวันและกลางคืน บางคนพูดว่า: “ขอคารวะต่อสุริยะเทพ ขอคารวะต่อจันทร์เทพ” อย่างไรก็ตามดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไม่ใช่เทพ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการละเล่นนี้ พวกเขาแม้กระทั่งกล่าวถึงดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ว่าเป็นเทพ แต่ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้เป็นแสงไฟสำหรับการแสดงของทั้งโลก เราคือผู้อาศัยในบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน เรากำลังเล่นบทบาทของเราที่นี่ วงจรนี้เฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปเหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นลูกกำหนดไว้ในละคร ลูกต้องไม่พูดว่า: “ไม่ควรเป็นเช่นนั้น ควรจะเป็นอย่างนั้น” นี่คือการละคร ตัวอย่างเช่นลูกไม่เคยคิดว่าแม่ของลูก(มาแม่) จะจากลูกไป โอเค เธอได้จากร่างของเธอ ละคร! เวลานี้เธอกำลังเล่นบทบาทใหม่ของเธอ ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกังวล มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ทั้งหมดว่าลูกแต่ละคนเป็นนักแสดงที่นี่ นี่คือการละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ การละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของมายา เมื่อลูกพ่ายแพ้ต่อมายา ลูกจะพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง และเมื่อลูกชนะมายา ลูกก็จะเอาชนะทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ ทุกคนร้องเพลงนี้ แต่ไม่มีใครในพวกเขาที่มีความรู้ในสติปัญญาของพวกเขา ลูกรู้ว่ามายาคืออะไร มายาก็ถูกเรียกว่าราวันด้วยเช่นกัน ความมั่งคั่งถูกเรียกว่าความเจริญรุ่งเรืองไม่สามารถถูกเรียกว่ามายา ผู้คนคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้มีทรัพย์สินสมบัติมากมายและดังนั้นพวกเขาพูดว่า: “เรามีความซาบซึ้งของ

มายา” อย่างไรก็ตามจะมีความซาบซึ้งของมายาได้หรือไม่? เรากำลังพยายามที่จะเอาชนะมายา ดังนั้นลูกไม่ควรมัวสงสัยใดๆ เกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ เป็นเมื่อสภาพของลูกกลับมาอ่อนแอที่ความสงสัยเกิดขึ้น เวลานี้พระเจ้ากำลังพูด พูดกับใคร? พูดกับลูกดวงวิญญาณ ซิวาเท่านั้นคือพระเจ้า และท่านเท่านั้นที่สามารถพูดกับดวงวิญญาณ กฎณะคือผู้สร้างกาย เขาจะสามารถพูดกับดวงวิญญาณได้อย่างไร? ไม่มีผู้สร้างกายให้ความรู้แก่ลูก พ่อไม่มีร่างกาย คนอื่นเหล่านั้นแต่ละคนมีร่างกายซึ่งได้รับการกราบไหว้บูชา เป็นสิ่งง่ายที่จะจดจำพวกเขา บราห์มา, วิษณุ และชังการ์ถูกเรียกว่าเทพ ซิวาถูกเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดไม่มีร่างกาย ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเมื่อลูกอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกไม่มีร่างกาย มีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ บาบาคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ความแตกต่างเดียวเท่านั้นคือท่านคือสิ่งสูงสุด บทบาทของท่านได้รับการยกย่องสรรเสริญ เป็นเพราะท่านได้เล่นบทบาทและได้จากไปซึ่งท่านได้รับการกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้ว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้าง ได้มาที่นี่เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านมาทุก 5000 ปี ในการบรรจบกันของวงจร แต่เนื่องจากระยะเวลาของวงจรได้ถูกยืดออกไปพวกเขาจึงลืมทุกสิ่ง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกเองก็พูดว่า: บาบา เราได้พบกับท่านทุกวงจรและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่าน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าลูกสูญเสียสิ่งนั้นในเวลาต่อมาได้อย่างไร มีความรู้มากมายหลายประเภท แต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ทุกคนรู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างเกิดขึ้นก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเกิดขึ้นอย่างไร เพียงดูสิ่งเกี่ยวกับการทำลายล้างที่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์! จะมีสงครามระหว่างพันดาวาสและฆราวาสได้อย่างไร? เวลานี้ลูกบราห์มินอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บราห์มินไม่ได้ทำสงคราม พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกๆที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงของพ่อ ลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง เวลานี้ลูกกลับมาปราศจากกิเลส ลูกคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อทุกวงจร ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในสิ่งนี้ ความรู้ที่ง่ายดายมาก วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง และมีเวลาเหลือน้อยมาก ลูกรู้ว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อคนรวยจะไม่ได้รับแม้กระทั่งอาหารหรือน้ำ สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นเช่นภูเขาแห่งความทุกข์ จะมีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายจะตาย เมื่อบางคนทำผิดก็จะมี การลงโทษ พวกเขาทำผิดอะไร? พวกเขาเพียงแค่ทำความผิดเดียวคือการลืมพ่อ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกจากพ่อ อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่เหลือทั้งหมดเชื่อว่าพวกเขากำลังจะตาย แม้ว่าเมื่อสงครามเป็นสงครามมหาภารตะเพียงเริ่มต้น พวกเขาจะตาย ลูกจะยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไป ลูกกำลังจะโยกย้ายไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะด้วยความแข็งแกร่งของการศึกษานี้ การศึกษาถูกเรียกว่าแหล่งแห่งรายได้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาคัมภีร์ด้วยเช่นกัน มีรายได้ผ่านสิ่งนั้นด้วย อย่างไรก็ตามนั่นคือการศึกษาก่อนของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มียศปัญญาที่สะอาด ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกก็จะค่อยๆลงมาถึงที่น้อย ลูกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า ลูกต้องลงบันไดมาอย่างแน่นอน เวลานี้สภาพของโลกกำลังลงมาถึงด้วยเช่นกัน เมื่อสภาพของโลกสูงขึ้น โลกก็กลายเป็นอาณาจักรของเทพ มันคือสวรรค์ เวลานี้คือนรก เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา! บาบา!” ผู้คนร้องเรียกหาท่าน “โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นเหตุใดพวกเขา ลูกๆของท่านถึงไม่มีความสุข? เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ทุกคนต้องกลับมาไม่มีความสุข การละเล่นนี้เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ มีความสุขในชัยชนะและความทุกข์ในการพ่ายแพ้ พ่อได้ให้อาณาจักรแก่ลูก และราวันก็แย่งชิงไปจากลูก เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า ลูกยังคงได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อต่อไป พ่อมาแล้ว เวลานี้เพียงแค่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกตัดไป มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ลูกรู้เช่นกันว่า ลูกไม่ได้สัมผัสความทุกข์มากเกินไป มีความสุขเล็กน้อยเช่นกัน-เหมือนกับเกลียวหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง ที่ลูกเรียกว่าความสุขเป็นเช่นหนึ่งหยดของมุลกา ลูกรู้ว่ามิใช่เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน กูรูของโลกคือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น จะมีการรับกูรูมาเลี้ยงในช่วงวัยเกษียณของคน เวลานี้แม้แต่เด็กเล็กๆก็ถูกทำให้รับกูรู เพื่อที่ว่าหากเขาตายเขาจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ในความเป็นจริงไม่ควรจะมีใครถูกเรียกว่ากูรู กูรูคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้น พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ ไม่ใช่กูรู ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เมื่อพวกเขามาหรือไม่? เมื่อพระคริสต์มา ผู้คนทั้งหมดของศาสนาของเขาก็เริ่มตามเขาลงมา ดังนั้นเมื่อเขากลายเป็นเครื่องมือในการนำผู้อื่นลงมา เขาจะถูกเรียกว่ากูรูได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านจะพาทุกคนกลับบ้าน ท่านได้ทำการก่อตั้งด้วยเช่นกัน หากท่านเพียงแค่พาทุกคนกลับบ้าน ก็จะมีการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามการทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้น ก็จะได้รับ การจดจำว่าเป็นแม่ของทุกคัมภีร์ เป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ เป็นคำพูดของพระเจ้า ได้มีการจดจำกันว่า: “เมื่อใดก็ตามที่มีการประณามศาสนา พ่อจะมา” พ่อมาในบาร์ดเท่านั้น ผู้คนเรียกพ่อผู้ที่ให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกว่าอยู่ในทุกหนแห่ง

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพุดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

1. พอให้อาณาจักรใหม่ของโลกแก่เราที่ไม่มีใครสามารถแย่งชิงไปจากเราได้ เฝ้าแต่กระโดดด้วยความสุขและร่ายรำในความสุขของสิ่งนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่เติมเต็มความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของทุกคนด้วยสภาพที่มีพลังของลูก

คติพจน์: ทำตามระเบียบวินัยของพระเจ้าอย่างต่อเนืองสม่ำเสมอ และลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยสูงสุด

เมื่อลูกไปสู่สภาพการทำงานรับใช้ ให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ว่าลูกในฐานะดวงวิญญาณที่ออกมาจากถ้ำแห่งการสำรวจตน

และจิตวิญญาณหลังจากระยะเวลาที่ยาวนานเพื่อการทำงานรับใช้ ให้รูปทาบาสวีของลูกเห็นชัดเจน ให้เส้นของการวาง
เฉยที่ไม่มีขีดจำกัดปรากฏชัดบนใบหน้าของลูก พร้อมกันกับมีความเมตตาให้ความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณของรูปชัดดีเห็น
ชัดเจนด้วยเช่นกัน ให้มีความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณที่ลึกล้ำเช่นเดียวกับมีความเมตตา เวลานี้เป็นเวลาที่ทำงานรับใช้
เช่นนั้น